

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของเจ้าหน้าที่และเยาวชนของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง และเพื่อประเมินผลสำเร็จในการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จากการศึกษาเอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการศึกษาวิจัยได้ข้อค้นพบว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมี พอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดที่ตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผน ใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งตรงกันกับลักษณะการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ศึกษาได้ประเมินผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่วางไว้ และได้ข้อค้นพบว่าการดำเนินโครงการต่าง ๆ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงที่เป็นการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาการประยุกต์ใช้นั้น ทำให้เจ้าหน้าที่และเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้ในการดำเนินโครงการดังกล่าวได้รับการตอบรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในศูนย์ฝึก ด้วยต่างก็เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงในแง่การบริหาร การประหยัดงบประมาณ ภาพลักษณ์ขององค์กร และเป็นประโยชน์กับตัวเจ้าหน้าที่ให้เรียนรู้ถึงความพอเพียงในการดำเนินชีวิต รู้จักประหยัดอดออม เห็นคุณค่าและรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนรู้จักพอประมาณ มีจิตสำนึกของความรับผิดชอบร่วมกัน และสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาเยาวชนได้

ปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการข้างต้นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสำเร็จในการดำเนินโครงการ เพราะจากผลการศึกษาพบว่าเยาวชนของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง มีความเห็นตรงกันว่าได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการมาก เป็นการเพิ่มทักษะในด้านต่างๆนอกเหนือจากการเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน ร้อยละ 85 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างบอกว่า ภายหลังได้รับการปล่อยตัวจะดำเนินชีวิตแบบไม่ประมาท จะคิดให้รอบคอบก่อนตัดสินใจทำอะไร จะประหยัด อดออม ไม่ฟุ่มเฟือย จะช่วยเหลือครอบครัวประกอบอาชีพ ในขณะที่ร้อยละ 15 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าจะนำวิชาความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปประกอบอาชีพ นอกจากนี้ร้อยละ 85 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง จะนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปขยายผลต่อในชุมชน เพราะเห็นว่าเป็นแนวคิดที่ดีมีประโยชน์ จะทำให้ชุมชนเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ และบางคนมีความคิดจะนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้ผู้ใหญ่บ้านและให้ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำไปขยายผลต่อลูกบ้าน

ในการประเมินผลสำเร็จด้านความพึงพอใจ พบว่าร้อยละ 100 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจด้านกิจกรรมและด้านเนื้อหาสาระของการทำกิจกรรม มีเพียงด้านวิทยากรเท่านั้นที่มีเยาวชนพึงพอใจร้อยละ 85 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง สำหรับในประเด็นของการมีส่วนร่วม พบว่าร้อยละ 75 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงการ และร้อยละ 70 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างได้ร่วมวางแผนกับเจ้าหน้าที่โครงการ ร้อยละ 80 ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำกิจกรรม และเยาวชนทั้งหมดหรือคิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินกิจกรรม โดยเฉพาะโครงการทำน้ำสกัดชีวภาพเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมในองค์กร

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาในครั้งนี้ก็ไม่ได้สะท้อนภาพแนวโน้มความสำเร็จของการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงแต่เพียงแง่มุมเดียว แต่กลับพบว่าการบริหารจัดการของผู้ศึกษาในฐานะผู้บริหารองค์กรเองยังมีข้อบกพร่องอยู่ในบางประเด็น กล่าวคือยังขาดการวางแผนงานที่รอบคอบ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่าย ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการทำงาน โดยโครงการต่างๆที่ดำเนินการเป็นความคิดริเริ่มของผู้บริหารองค์กรเป็นนโยบายลงมาให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม ถึงแม้จะมีการประชุมร่วมกันเพื่อมอบหมายงาน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่แรกเริ่มโครงการ ทำให้ขาดความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ ซึ่งจะไปลดทอนจิตสำนึกของความรับผิดชอบร่วมกัน

The study was aimed at (1) finding out the degree of knowledge and understanding of the concept of sufficiency economy at the Ban Bung Child and Youth Disciplining and Training Center, and (2) evaluating the success of applying the concept there. The qualitative data were taken from related documents, participatory observation and in-depth interview.

It was found that the officers and the youths in the center had a connect knowledge and understanding about the concept of sufficiency economy that it is living within one's means, being self-reliant, not Careless, saving instead of spending luxuriously, using resources to being about the most benefit, setting plans, using knowledge morally, honesty to oneself and others. All these are the characteristics of sufficiency economy.

The researcher evaluated the success of applying the concept of sufficiency economy by following the established conceptual framework. It is found that. Apart of receiving information from the mass media, publications and radio and television, the center has applied the concept to the operation at the center, so the officials and the youths have a better understanding of the concept. All the parties concerned agreed to apply the concept to the center, as they see its usefulness for administration, budget, organization's image, and the officials themselves. The officials will learn how to lead a simple life, how to save money and use the resource to get the most benefit.

The youths will also know how to be self-sufficient and to be responsible. The concept is a way to discipline or develop the youths.

The factors for implementing the project are directly related to its success. The finding shows that the youths in the center think that they benefit from the project to a great extent. They can increase their skills apart from learning how to work together. About 85 percent of the youths in the sample said that after being released, they would lead a careful life and would think before doing anything. They would apply the concept of sufficiency economy to their working life. About 55 percent would extend the concept to the community because it was a good concept that could strengthen the community. Some were thinking of transferring the knowledge to the village headman so that he or she will extend it to villages.

In evaluating the satisfaction with the success of the project, it was found that 100 percent of the youths in the sample were satisfied with the activities and the contents. However, only 85 percent were satisfied with the trainees. Regarding participation, 75 percent participated in the project. About 80 percent participated in deciding on activities. All of them, or 100%, participated in evaluation of the activities, especially the bio-extract production project for environmental conservation in the organization.

However, the results of the study reflect not only the tendency of the success in applying the concept of sufficiency economy but also some weaknesses in project management. That is, there is lack of careful planning. Participation from all staff levels is not given importance from the start. All the projects have been initiated by the administration. It is a kind of top-down policy. Although there are meetings to assign the tasks, the personnel do not participate from the beginning. Therefore, they do not feel that they are project owners. This may reduce their feeling of having to be responsible together.